

Број: 1-Каб-1221-4/10-43
Датум: 19.11.2010. године
Београд

На основу чл. 8. и 22. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10), чл. 246. став (3) Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), чл. 12. став 1. тачка 2) и 28. Статута Републичке агенције за електронске комуникације („Службени гласник РС“, број 59/10), одлучујући о предлогу за понављање поступка, Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д.,

Републичка агенција за електронске комуникације доноси

РЕШЕЊЕ

- I. Одбија се предлог Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д, број:332212 од 05.11.2010. године, којим се тражи понављање поступка окончаног решењем Републичке агенције за електронске комуникације, број: 1-Каб-1221-4/10-31 од 19.10.2010. године.
- II. Ово решење је коначно и објавиће се на Интернет страници Републичке агенције за електронске комуникације.

Образложење

Предузеће за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д., из Београда, Таковска 2 (у даљем тексту: „Телеком Србија“ а.д.) доставило је Републичкој агенцији за електронске комуникације (у даљем тексту: Агенција) предлог број: 332212 од 05.11.2010. године, којим је тражио понављање поступка у складу са чланом 239. став (1) тачка 1) Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10, у даљем тексту: ЗУП) окончаног решењем Агенције број: 1-Каб-1221-4/10-31 од 19.10.2010. године. Уз наведени предлог „Телеком Србија“ а.д., достављена је копија дописа упућеног Агенцији дана 07.07.2010. под бројем: 195191/1, а као доказ преглед ненаплаћених потраживања по рачунима за 2010. годину у форми табеле стања редовних потраживања–фиксна телефонија на дан 22.10.2010. године. Допис који је „Телеком Србија“ а.д. упутио Агенцији 07.07.2010. под бројем: 195191/1, у оригиналу постоји у списима предмета и са аспекта члана 239. став (1) ЗУП, не представља нову чињеницу, нити нови доказ, обзиром да су наводи из истог већ били познати Агенцији и цењени су у поступку одлучивања.

Предлог из става 1. образложења овог решења је благовремен и поднет од стране овлашћеног лица.

Приликом одлучивања о предлогу за понављање поступка, Агенција је ценила наводе „Телеком Србија“ а.д. и дату документацију и нашла да је у смислу члана 244. ЗУП учињена вероватним околност на којој се заснива предлог, као и околност да је предлог благовремен.

Међутим, испитујући да ли су околности, односно доказ који је од стране „Телеком Србија“ а.д., тако означен и достављен као разлог за понављање поступка, такав да би могао довести до другачијег решења, Агенција је одлучила да његово постојање не би битно утицало на решење главне ствари, у смислу члана 246. став (3) ЗУП.

Наиме, у конкретном случају ради се о доказу који је таквог значаја да није могао довести до другачијег решења ствари да је изнет, односно употребљен у ранијем поступку. Напред наведено значи да утицај достављеног доказа, према оцени Агенције, није такав да би се на основу њега, у поновљеном поступку могла донети другачија одлука, те не постоји интерес да се поступак окончан решењем Агенције број: 1-Каб-1221-4/10-31 од 19.10.2010. године, на основу тог новог доказа понавља.

Ово из разлога што се не може сматрати основаном тврдња „Телеком Србија“ а.д. да корисници приликом отказивања услуга „Телеком Србија“ а.д. и преласка на коришћење услуга „Telenor“ d.o.o., не би имали било какве обавезе у погледу измирења обавеза према „Телеком Србија“ а.д. Обавезе корисника према „Телеком Србија“ а.д. настале претходним коришћењем услуга, не престају да постоје у моменту преласка корисника код „Telenor“ d.o.o. То значи да „Телеком Србија“ а.д. има право наплате потраживања насталих од стране крајњег корисника који је прешао код другог оператора, на начин на који је то и до сада чинио, према општим правилима која важе за наплату доспелих потраживања у облигационим односима.

Табела стања редовних потраживања–фиксна телефонија на дан 22.10.2010. године коју је као доказ доставио „Телеком Србија“ а.д. не даје довољно основа за закључак да би „такво решење за последицу несумњиво имало додатно увећање процента ненаплаћених потраживања и смањење прихода Телеком Србија.“, из разлога што иста представља само преглед доспелих, а ненаплаћених потраживања за дати период, која се могу наплатити на начин и у поступку из претходног става.

Такође, решење Агенције број: 1-Каб-1221-4/10-31 од 19.10.2010. године није почело да производи правне последице које би биле од значаја за податке о проценту ненаплаћених рачуна „Телеком Србија“ а.д. за 2010. годину, те предметна табела није пресудна за садржину одлуке каква је донета у ранијем поступку.

Приликом одлучивања о предлогу из става 1. диспозитива констатовано је да су неосновани наводи изнети у тачки 3. и 4. из разлога што је предмет одлучивања у решењима број: 1-Каб-1221-4/10-16 од 19.07.2010. године и 1-Каб-1221-4/10-21 од 25.08.2010. године заснован на различитим захтевима „Телеком Србија“ а.д. и „Telenor“ d.o.o. у којима су означени спорни елементи Уговора о рашчлањеном приступу локалној петљи. Такође, наводи изнети у тачки 3. и 4. предлога су у директној супротности са претпоследњим ставом

из истог, те се неспорно може закључити да није постојао усаглашен став страна у преговарачком процесу у вези са предметним питањем, те је исти садржан у записнику број 7 од 06.10.2010. године који је, између осталог, представљао чињенични основ за доношење решења број: 1-Каб-1221-4/10-31 од 19.10.2010. године.

На основу напред наведеног Агенција је одлучила као у диспозитиву овог решења.

Одредбом члана 22. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС“, број 44/10, у даљем тексту: Закон) регулисано је одлучивање о правима и обавезама оператора и корисника, односно, између осталог, прописано је да Агенција, о правима и обавезама оператора и корисника из овог Закона, одлучује решењем које доноси директор Агенције.

Ово решење је коначно сагласно члану 22. став 4. Закона.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења се може тужбом покренути управни спор пред Управним судом у року од 30 дана од дана достављања.

Директор

др Милан Јанковић

Достављено:

- Предузећу за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д,
- „Telenor“ d.o.o.
- Кабинету;
- Сектору за информационо комуникационе технологије-ИСТ;
- Сектору за рачуноводство, финансије и анализу;
- Сектору за правне послове у области телекомуникација;
- Архиви.